

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางเพื่อเพิ่มพูนความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และนิสัยรักการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังจากได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 จำนวน 23 คน ที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน (อ. 025) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวาง จำนวน 5 แผน กลุ่มที่ 2 เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดนิสัยรักการอ่าน หลังจากได้กลุ่มตัวอย่างและสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการทดลองเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและทำแบบสอบถามวัดนิสัยรักการอ่านที่ผู้วิจัยปรับมาจาก Smith, Smith & Mikulecky (1978) Jostes (1993) และนิตยา แฟงส์วีสต์ (2538) หลังจากได้นำไปทดลองใช้แล้ว หลังจากนั้น ดำเนินการสอนกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยใช้แผนการสอนทั้ง 5 แผน รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที หลังเสร็จสิ้นการสอนแล้วกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดนิสัยรักการอ่านฉบับเดิมอีกครั้ง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) และการทดสอบค่าที (Paired-t-test และ t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาศักยภาพความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางพบว่า หลังการทดลองผู้เรียนมีความสามารถทางการ

อ่าน-เขียนภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ระดับดี และสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการเปรียบเทียบนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางพบว่า หลังการทดลองผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านอยู่ในระดับปานกลาง และสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษและนิสัยรักการอ่านสูงขึ้นได้ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก ประการแรก ผู้เรียนได้รับตัวป้อนที่สามารถเข้าใจได้ในปริมาณมากเพียงพอจากการอ่านทั้งในและนอกชั้นเรียน จนนำไปสู่การพัฒนาทักษะทางการเขียนให้เพิ่มสูงขึ้น แม้ว่าระยะเวลาในการทดลองจะมีเพียง 10 สัปดาห์ แต่การอ่านจับใจความสำคัญเอกสารการอ่านที่อยู่ในระดับภาษาของผู้เรียนทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนในปริมาณมาก ๆ เป็นประจำ โดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับรายละเอียดปลีกย่อยของแต่ละประโยค ทำให้ผู้เรียนสามารถอ่านในอัตราที่เร็วกว่าที่เคยอ่านมาในชั้นเรียนตามปกติ ดังนั้น ผู้เรียนได้สัมผัสกับภาษาเขียนซึ่งเป็นตัวป้อนที่เข้าใจได้จำนวนมากขึ้นในระยะเวลาเท่าเดิมที่ผู้เรียนเคยใช้กับการอ่านในชั้นเรียนตามปกติ จึงส่งผลให้ผู้เรียนซึมซับความรู้ทางด้านคำศัพท์ กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ โครงสร้างทางภาษาจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ อย่างต่อเนื่องโดยไม่รู้ตัวเช่นเดียวกับการเรียนรู้ภาษาที่ 1 ของเจ้าของภาษา ในการนี้ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนอ่านหนังสือนอกชั้นเรียน 2 สัปดาห์ต่อ 1 เล่ม หรือวันละ 30 นาที เป็นอย่างต่ำถือได้ว่าเป็นการอ่านหนังสือในปริมาณมาก ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้อ่านภาษาต่างประเทศทุก ๆ วันอย่างต่อเนื่องและยังมีส่วนหนึ่งอ่านได้มากกว่าอัตราที่กำหนด นอกจากนี้ ลักษณะของหนังสือที่ผ่านการปรับระดับภาษาที่ใช้อ่านนอกชั้นเรียนช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาได้อย่างอัตโนมัติ เพราะมีการใช้คำศัพท์ซ้ำ ๆ กันในบริบทที่แตกต่างกัน และใช้โครงสร้างทางภาษาเดียวกันในประโยคที่มีความหมายแตกต่างกัน นอกจากนี้ การอ่านของผู้เรียนจึงเป็นการสั่งสมความรู้ทางด้านต่าง ๆ เช่น ภูมิหลังทางความรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องประเภทต่าง ๆ ความรู้ทางด้านคำศัพท์ จำนวนในบริบทต่าง ๆ ความรู้ทางด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ในหลาย ๆ ลักษณะ การเรียบเรียงความในประโยค สืลาทางภาษา เป็นต้น ไว้ในสมองในปริมาณสูงขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อต้องการนำไปใช้ในการเขียนผู้เรียนจะสามารถถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ผ่านทางตัวหนังสือได้ไม่ยากนัก โดยการเลือกใช้องค์ความรู้ที่ได้สะสมไว้มาใช้งาน ซึ่งสอดคล้องและสนับสนุนทฤษฎีของ Krashen

(1985) ที่ว่าตัวป้อนทางภาษาที่สามารถเข้าใจได้ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาที่ 2 หรือภาษาต่างประเทศโดยรวม ตัวป้อนเหล่านี้จะเก็บสะสมไว้ในสมองของผู้เรียน เมื่อผู้เรียนได้รับตัวป้อนดังกล่าวมากพอ ผู้เรียนจะสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาษาเขียนที่มีความถูกต้องทางโครงสร้างภาษาและไวยากรณ์สูง สังเกตได้จากการส่งแบบฟอร์มรายงานสิ่งที่อ่านที่กำหนดให้ผู้เรียนเขียนส่งหลังจากอ่านหนังสือจบแต่ละเล่ม ในระยะแรกผู้วิจัยพบข้อผิดพลาดทางด้านโครงสร้างของประโยคและไวยากรณ์สูงมาก แต่ในระยะหลังผู้เรียนมีการพัฒนาขึ้น ทำให้พบข้อผิดพลาดทางภาษาน้อยลงทั้งที่ผู้เรียนไม่ได้รับการสอนและแนะนำให้แก่ไขข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เหล่านั้นเลย ผู้เรียนยังสามารถใช้ภาษาได้อย่างสละสลวยและใช้คำศัพท์หลากหลายขึ้น สรุปว่าการอ่านเอกสารการอ่านในระดับภาษาและความเร็วของผู้เรียนแต่ละคนในปริมาณมาก ๆ เป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาความสามารถทางการเขียนของผู้เรียน หากอ่านมากขึ้น โอกาสที่จะเขียนได้ดีขึ้นก็สูงขึ้นตามไปด้วย

ประการที่ 2 กิจกรรมการเรียนการสอนมีความหลากหลาย น่าสนใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งการที่ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นความสนใจในการอ่าน การที่ผู้สอนเอาใจใส่ผู้เรียนแต่ละคนอย่างใกล้ชิดทั้งในและนอกชั้นเรียน ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่าน อ่านมากขึ้น และมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น กิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1) ขั้นสนทนาเกี่ยวกับหนังสือ จากการสังเกตผู้เรียนพบว่า เมื่อผู้สอนแสดงหนังสือในช่วงแรก ๆ แล้วเล่าเกี่ยวกับหนังสือเล่มต่าง ๆ ที่ผู้สอนอ่านแล้วรู้สึกชื่นชอบ และสนุกสนาน ผู้เรียนก็จะให้ความสนใจและขอยืมในทันทีแล้วเปิดดูภายในหนังสืออย่างคร่าว ๆ รวมทั้งต้องการทราบเนื้อเรื่องในตอนต่อไป การสนทนาเกี่ยวกับหนังสือส่งผลให้ผู้เรียนสนใจอ่านต่อก่อนชั้นเรียนและการที่ต้องรอขอยืมอ่านต่อจากเพื่อนทำให้ผู้เรียนอยากอ่านมากขึ้นเมื่อได้อ่านจึงรู้สึกภูมิใจ มีความสุข และเห็นคุณค่าของการอ่าน ขั้นที่ 2) การอ่านออกเสียง เป็นขั้นที่ผู้สอนอ่านออกเสียงโดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น รูปภาพ ภาพวาด ท่าทาง รวมทั้งน้ำเสียงท่วงทำนองการอ่านที่สอดคล้องกับอารมณ์ในเนื้อเรื่องประกอบการเล่าหรือการอ่านเรื่องเล่าต่าง ๆ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนให้ความสนใจ และตั้งใจฟังเมื่อผู้สอนอ่านออกเสียง ผู้เรียนพยายามออกเสียงตามผู้สอนหลังฟังเรื่องเล่าไปแล้ว จากการสังเกตพบว่าบางครั้งผู้เรียนก็อ่านออกเสียงหนังสือที่ยืมไปอ่านนอกชั้นเรียนโดยมีเพื่อนนั่งฟังซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนประทับใจและชอบการอ่านออกเสียง ขั้นที่ 3) การอ่านในใจด้วยตนเอง เป็นขั้นที่ผู้เรียนรู้สึกอิสระโดยผู้สอนไม่ได้บังคับให้อ่าน แต่การตัดสินใจอ่านขึ้นอยู่กับผู้เรียนเอง ผู้เรียนมีสิทธิในการเลือกเนื้อเรื่องที่ตนเองอ่านเอง โดยอ่านในระดับความเร็วของแต่ละคนถือเป็นการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรู้สึกสบายและผ่อนคลายมากที่สุด ขั้นที่ 4) ขั้นการอภิปรายเกี่ยวกับวรรณคดี เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้พูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาที่ได้อ่านไป ก็ทำให้ผู้เรียนอยากอ่านในขั้นการอ่านในใจด้วยตนเองมากขึ้น เพื่อที่จะนำมาเล่าและวิพากษ์วิจารณ์กับเพื่อนในกลุ่ม การที่ได้พูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่านไปทำให้ผู้เรียนชอบการอ่าน และเห็นว่าเป็นเรื่องสนุก จึงส่งเสริมนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนให้สูงขึ้น ขั้นที่ 5) ขั้นการเล่าทวนเรื่อง เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้สนุกสนานกับการทำกิจกรรมที่สร้างสรรค์ตามที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้เลือกเองทำให้ผู้เรียนเห็นว่าการอ่านสามารถนำมาทำให้เกิดประโยชน์และความบันเทิงใจแก่ตนได้ รวมทั้งการฟังเพื่อนเล่าทวนเรื่องด้วยการนำเสนอโดยใช้กิจกรรมที่สร้างสรรค์เช่นกันทำให้ผู้เรียนอยากอ่านเรื่องที่เพื่อนนำเสนอเพิ่มขึ้นเพราะพบว่าเรื่องราวน่าสนใจ นอกจากกิจกรรมการอ่านในชั้นเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีความชอบและรักการอ่านแล้ว กิจกรรมการอ่านนอกชั้นเรียนก็มีผลต่อนิสัยรักการอ่านเช่นกัน การที่ผู้เรียนเห็นเพื่อนร่วมชั้นอ่านหนังสือในเวลาว่างในบริเวณโรงเรียนทำให้อยากอ่านหนังสือเพิ่มขึ้น รวมทั้งการแลกเปลี่ยนทัศนะเกี่ยวกับหนังสือแต่ละเล่มก็ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและอยากยืมหนังสือเล่มนั้น ๆ มาอ่านเช่นกัน สังเกตได้จากการที่ผู้เรียนมาขอยืมหนังสือที่เพื่อนแนะนำให้อ่านบางเล่ม นอกจากนี้ ผู้สอนก็มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ตลอดระยะเวลาการสอนผู้สอนจะให้คำปรึกษาผู้เรียนนอกชั้นเรียนเสมอ ๆ เพื่อติดตามการอ่านของผู้เรียนแต่ละคน พร้อมทั้งให้กำลังใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอ่าน และพยายามลบล้างความคิดของผู้เรียนหลาย ๆ คนที่เห็นว่าการอ่านเป็นเรื่องน่าเบื่อ เมื่อผู้เรียนมายืมหนังสือเพื่ออ่านนอกชั้นเรียน ผู้เรียนมักจะถามผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาของหนังสือเล่มที่ผู้เรียนเลือกและคิดว่าจะยืมอ่าน เมื่อได้รับคำแนะนำว่าเล่มใดน่าสนใจผู้เรียนจะรู้สึกสนใจและอยากอ่านมากขึ้น แต่บางครั้งการที่ผู้วิจัยแนะนำว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไรทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนเรื่องที่จะอ่านทันที ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนไม่รู้สึกสนใจเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ แม้ว่าผู้วิจัยคิดว่าเรื่องเหล่านั้นน่าสนใจก็ตาม ทั้งนี้ สามารถสรุปได้ว่าทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนและผู้สอนต่างก็มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการอ่านและการพัฒนาทักษะการอ่าน-เขียนของผู้เรียนให้สูงขึ้น

ประการที่ 3 เอกสารการอ่านหรือเนื้อเรื่องที่ผู้สอนทั้งในและนอกชั้นเรียนเป็นเอกสารที่น่าสนใจเพราะประกอบด้วยลักษณะเด่นหลายอย่างคือ มีความดึงดูดสูง หลากหลาย และสะดวก เอกสารการอ่านทั้งในและนอกชั้นเรียนมีลักษณะดึงดูด กล่าวคือ เนื้อหาที่ผู้สอนนำมาสอนในชั้นเรียนนั้นเป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน และผู้เรียนสามารถเข้าใจได้ และยังเป็นเนื้อหาตอบสนองต่อจุดประสงค์ของการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับสัตว์และสัตว์เลี้ยง ความฉลาดและความโง่เขลา เรื่องตลกขบขัน ความรักและการแต่งงาน โดยที่ไม่มีเนื้อหาใดเลย

ที่เน้นเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง ปัญหาทางสังคม ฯลฯ ซึ่งเป็นเรื่องที่เคร่งเครียดและไกลตัวผู้เรียนที่ยากแก่การเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับ Guthrie (1981, p. 984) ที่กล่าวว่าผู้เรียนจะสามารถอ่านได้เป็นเวลานาน เพลิดเพลิน และมีความเข้าใจในการอ่านเป็นอย่างดีหากได้อ่านเนื้อหาที่ตนเองสนใจ ประกอบกับหนังสือที่กำหนดให้อ่านนอกชั้นเรียนนั้นมีรูปเล่มที่สวยงาม มีขนาดกระทัดรัด และภายในมีเรื่องราวที่น่าสนใจติดตามและรูปภาพที่หลากสีสันทันทั้งแบบเต็มหน้าและครึ่งหน้าจำนวนมากมายซึ่งช่วยให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ มากขึ้น จากการสอบถามผู้เรียนจำนวนหนึ่งพบว่า ผู้เรียนไม่เคยอ่านหนังสือในรูปเล่มลักษณะดังกล่าว ในขณะที่ผู้เรียนบางคนเคยอ่านหนังสือนอกเวลาแต่หนังสือเหล่านั้นไม่ดึงดูดเท่าที่ควร เพราะมีเนื้อหามากเกินไป มีภาพประกอบน้อย และมีจำนวนน้อย อีกทั้งไม่สามารถเลือกอ่านได้ด้วยตนเองเพราะผู้สอนเป็นผู้กำหนดชื่อเรื่องให้อ่านเพื่อนำมาสอบหลังการอ่าน นอกจากนี้ เอกสารที่ใช้ทั้งในและนอกชั้นเรียนมีความหลากหลายทั้งด้านจำนวนและประเภทของหนังสือ อาทิ เอกสารในชั้นเรียนในชั้นการอ่านในใจด้วยตนเอง มีให้ผู้เรียนแต่ละคนเลือกอ่านแผนการสอนละ 4-5 เรื่อง ส่วนหนังสือที่ผ่านการปรับระดับภาษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนมากถึง 105 เล่ม และเอกสารมีหลายประเภท เช่น เรื่องเกี่ยวกับความรัก เรื่องตลก เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ เรื่องเกี่ยวกับการผจญภัย เรื่องผี เรื่องสยองขวัญ เรื่องเกี่ยวกับกีฬา ฯลฯ จากหลายสำนักพิมพ์ซึ่งเพียงพอกับจำนวนของผู้เรียน 23 คนที่จะเลือกอ่านเนื้อเรื่องที่แต่ละคนสนใจ ผู้เรียนมีความสะดวกในการเลือกอ่านเอกสารอ่านเมื่อผู้สอนนำมาจัดบริการสำหรับผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนไม่ต้องไปหาซื้อหนังสือที่เหมาะสมกับระดับการอ่านและความสนใจของตนเอง เพราะการหาหนังสืออ่านเองอาจเป็นปัจจัยกีดขวางประการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนที่คิดจะอ่านหนังสือล้มเลิกความตั้งใจอ่าน ดังนั้นสรุปได้ว่าเอกสารการอ่านในการวิจัยครั้งนี้เป็นเอกสารที่น่าสนใจจึงทำให้ผู้เรียนอ่านได้เข้าใจมากขึ้น ช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่าน และส่งเสริมให้มีแรงจูงใจ รวมทั้งทำให้มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านและการเรียนภาษา

ประการที่ 4 สภาพแวดล้อมที่สะดวกสบายส่งเสริมให้ผู้เรียนรักการอ่าน อ่านมากขึ้น และมีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้น สภาพแวดล้อมในชั้นเรียนส่งเสริมการอ่านอย่างยิ่ง บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นบรรยากาศที่ผ่อนคลายและเป็นกันเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งชั้นการอ่านในใจด้วยตนเอง ผู้เรียนเลือกบทอ่านที่ตนสนใจมาอ่าน และสามารถเลือกนั่งอ่านมุมใดมุมหนึ่งของห้องเรียนที่ผู้เรียนเห็นว่าจะทำให้อ่านได้อย่างสบายใจ การที่ผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียนต่างก็อ่านบทอ่านที่แตกต่างกันไปในท่าที่สบายของแต่ละคนทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการอ่านเป็นกิจกรรมหนึ่งของการเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ที่เป็นเรื่องส่วนตัวและเป็นธรรมชาติ นอกเหนือ

จากการเรียนไวยากรณ์ หรือการทำแบบฝึกหัดทางด้านภาษาต่าง ๆ อีกทั้งเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายและทำให้เกิดความบันเทิงได้ด้วย เพราะทุกคนที่อ่านแล้วรู้สึกสบาย ปราศจากการบังคับ ความเร่งรีบ และความวิตกกังวล จึงเป็นภาวะที่ผู้เรียนมีสมาธิและสามารถเรียนรู้ภาษาจากการอ่านได้ดี เมื่อพบว่าการอ่านเป็นกิจกรรมที่รื่นรมย์ ก็จะทำให้ผู้เรียนตั้งใจอ่านและอ่านมากขึ้นเรื่อย ๆ จนในที่สุดผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้น นอกเหนือไปจากการอ่านในชั้นเรียน การอ่านนอกชั้นเรียนก็เป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายและสะดวกสบายเช่นเดียวกัน การอ่านสามารถทำได้ในทุกสถานที่และโอกาส โดยไม่มีข้อจำกัดใด ๆ ทำให้ผู้เรียนพัฒนานิสัยในการอ่านและเริ่มรักการอ่านมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งนี้ การอ่านหนังสือที่ปรับระดับภาษานั้นผู้เรียนสามารถทำได้ทุกเวลาและสถานที่ตามความพึงพอใจของผู้เรียนเช่นเดียวกับการอ่านหนังสือการ์ตูน หรือนิทานในภาษาที่ 1 เช่น อ่านในขณะที่รับประทานอาหารเช้า อ่านก่อนนอน อ่านขณะที่รอรถ อ่านขณะที่ดูทีวี หรือฟังเพลงไปด้วย ฯลฯ โดยที่การอ่านนั้นไม่ได้เน้นให้ผู้เรียนสังเกตการใช้ไวยากรณ์ในประโยค จดจำคำศัพท์ หรือเปิดพจนานุกรมเพื่อดูความหมายของคำศัพท์ยาก ถ้าหนังสือมีคำศัพท์ยากก็จะมีบริบทให้สามารถเดาความของคำศัพท์ได้ และมักจะพบกับโครงสร้างของประโยคที่ซ้ำ ๆ กัน หรือคำศัพท์คำเดียวกันในบริบทที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นการมีคำศัพท์ยากจึงไม่เป็นปัญหาต่อความเข้าใจในการอ่าน ผู้เรียนจึงอ่านได้ง่ายขึ้นและอ่านบ่อยขึ้นจนทำให้มีความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้น ดังนั้น นิสัยรักการอ่านและความสามารถทางการอ่านของผู้เรียนจึงพัฒนาสูงขึ้นอยู่ตลอดเวลาจากการอ่านอย่างอิสระทั้งในและนอกชั้นเรียน

ประการที่ 5 การให้แรงเสริมทางบวกกับผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และมุ่งมั่นในการอ่าน จนทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านสูงขึ้น กล่าวคือ ผู้วิจัยจะให้คำชม ทุนการศึกษาหรือรางวัลให้กับผู้เรียน เมื่อผู้เรียนสามารถอ่านหนังสือที่ผ่านการปรับระดับภาษาจำนวนหลายเล่ม ทั้งนี้ความกระตือรือร้นของผู้เรียนสังเกตได้จากการที่ผู้เรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งของชั้นเรียนต้องการอ่านเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และผู้เรียนมักจะถามว่าถ้าอ่านแล้วจะได้สิ่งใดบ้างเป็นการตอบแทน อย่างไรก็ตาม มีผู้เรียนส่วนหนึ่งที่ไม่ใส่ใจว่าจะได้รับแรงเสริมทางบวกหรือไม่ ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1) เป็นผู้เรียนที่มีนิสัยรักการอ่านอยู่แล้ว จำนวน 2-3 คนซึ่งมักจะขอยืมหนังสือไปอ่านเพื่อการอ่าน และเห็นว่าการอ่านเป็นเรื่องสนุกสนานในตัวเอง ผู้เรียนกลุ่มนี้จะขอยืมครั้งละหลายเล่มและใช้เวลาในการอ่านน้อยมาก ซึ่งผู้เรียนคนหนึ่งกล่าวว่ารู้สึกเหมือนอ่านหนังสือการ์ตูน หรือนวนิยายในภาษาที่ 1 กลุ่มที่ 2) เป็นผู้เรียนที่ขาดนิสัยรักการอ่านอย่างสิ้นเชิง มีจำนวน 4-5 คน ผู้เรียนบางคนในกลุ่มนี้กล่าวว่าเกลียดและกลัวการอ่านและวิชาภาษาอังกฤษเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ทศนคติต่อการอ่านของผู้เรียนกลุ่มนี้จึงเป็นไปในทางลบอยู่มาก แม้ว่าเนื้อหา

จะน่าสนใจและมีรางวัลซึ่งเป็นแรงเสริมมากมายเพียงใดก็ตาม แต่ผู้เรียนจำนวน 3 คนในกลุ่มนี้ ไม่ส่งแบบเขียนรายงานหนังสือหลังการอ่านเลย อย่างไรก็ตาม ผู้สอนจะสังเกตเห็นผู้เรียนทั้ง 3 คนขอยืมและอ่านหนังสือในเวลาว่างในโรงเรียนอยู่บ้าง สรุปได้ว่าแรงเสริมทางบวกไม่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนที่มีนิสัยรักการอ่านอยู่แล้ว หรือผู้เรียนที่ขาดนิสัยรักการอ่านอย่างสิ้นเชิงในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกรรมการอ่านในระยะเวลา 10 สัปดาห์ อนึ่ง การให้แรงเสริมทางบวกได้ส่งผลอย่างมากในการวิจัยครั้งนี้ เพราะทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ของชั้นเรียนที่มีความด้อยในการอ่านหันมาเป็นผู้อ่านอย่างเต็มตัวด้วยความสมัครใจ จึงช่วยให้มีนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนพัฒนาขึ้นมาได้ในระดับหนึ่ง ผู้วิจัยเชื่อว่านิสัยรักการอ่านที่เกิดขึ้นนี้จะพัฒนาสูงขึ้นได้ในอนาคตเมื่อได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากผู้สอน กิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนานิสัยรักการอ่านอย่างต่อเนื่องและยาวนาน

ดังนั้น สรุปได้ว่าความสามารถทางการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และนิสัยรักการอ่านของผู้เรียนพัฒนาสูงขึ้นได้มีสาเหตุเนื่องมาจาก การอ่านเอกสารการอ่านในระดับภาษาและความเร็วของผู้เรียนแต่ละคนในปริมาณมาก ๆ โดยอ่านบทอ่านที่เป็นเรื่องเล่าในชั้นเรียนและหนังสือที่ผ่านการปรับระดับภาษานอกชั้นเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะเอกสารเหล่านี้มีลักษณะดึงดูดและอยู่ในความสนใจของผู้เรียนจึงทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการอ่านสูง เมื่อผู้เรียนฝึกอ่านในปริมาณมากทำให้ได้รับตัวบ่งชี้ที่เข้าใจได้ซึ่งเป็นภาษาเขียนเป็นจำนวนมาก จึงก่อให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างทางภาษาอย่างมากโดยไม่รู้ตัว รวมทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีความหลากหลาย น่าสนใจ ส่วนผู้สอนนั้นคอยกระตุ้นการอ่าน และดูแลเอาใจใส่ผู้เรียนแต่ละคนอย่างใกล้ชิดทั้งในและนอกชั้นเรียน จึงทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการอ่าน แล้วพยายามอ่านมากขึ้น นอกจากนี้ การอ่านเป็นเรื่องที่ทำได้ง่ายในทุกสถานที่และโอกาส โดยไม่มีข้อจำกัดทางด้านความยากง่ายทางภาษา สถานที่ และเวลา ฉะนั้น สภาพแวดล้อมในการอ่านทั้งในและนอกชั้นเรียนทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ไม่มีความกดดัน หรือตึงเครียด ช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาให้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้น ประการสำคัญการให้แรงเสริมทางบวกกับผู้เรียน เช่น การให้คำชม หรือรางวัล เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนชอบการอ่าน มีแรงจูงใจในการอ่าน และต้องการอ่านในปริมาณมากขึ้นจนสามารถทำให้นิสัยรักการอ่านของผู้เรียนพัฒนาสูงขึ้นได้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน การเขียน และการเรียนภาษาในทักษะอื่น ๆ สูงขึ้นตามมา เพราะผู้ที่นิยมอ่านหนังสือย่อมเป็นผู้ที่สะสมความรู้ทางภาษาในด้านต่าง ๆ ไว้แล้วจึงสามารถนำมาใช้ในการเขียนได้ดีกว่าผู้ที่ไม่นิยมอ่านหนังสือซึ่งไม่ได้สะสมความรู้และประสบการณ์ทางภาษาจากการอ่านไว้เท่าที่ควร

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด สรุปได้ว่าการอ่านแบบกว้างขวางเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพกิจกรรมหนึ่ง ถ้าผู้บริหารหรือผู้สอนนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับหลักสูตรและบริบททางการศึกษาของแต่ละสถาบันหรือรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและเขียน ผู้วิจัยเชื่อว่าจะสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสามารถทางการอ่าน การเขียน และมีนิสัยรักการอ่าน รวมทั้งมีทักษะทางภาษาในด้านต่าง ๆ อย่างดีเยี่ยม

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้ประสิทธิภาพในการสอนการอ่าน-เขียนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีสัมฤทธิ์ผลที่สมบูรณ์กว่าการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่เสนอแนะในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1. สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน ผู้บริหารโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา หรือผู้สอนควรนำการอ่านแบบกว้างขวางไปประยุกต์ใช้ให้ถูกต้องและตรงตามวัตถุประสงค์ของการอ่านแบบกว้างขวาง ในการนำไปใช้จริงไม่ควรมุ่งหวังประโยชน์ในระยะสั้นเท่านั้น เช่น การทำข้อสอบ หรือการเก็บคะแนนจากการอ่านของผู้เรียน แต่ควรคำนึงถึงพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนที่ต้องอาศัยระยะเวลาในการสั่งสมให้เพิ่มพูนขึ้น การอ่านแบบกว้างขวางที่จะประสบผลสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัยเวลาระยะหนึ่ง เพราะมีจุดมุ่งหมายสูงสุดในการพัฒนาผู้เรียนให้อ่านด้วยความเพลิดเพลินและรักการอ่าน ดังนั้น ควรเน้นการปลูกฝังนิสัยในการอ่านของผู้เรียนให้อ่านอย่างเป็นธรรมชาติ และรักการอ่านอย่างแท้จริง อ่านหนังสือเพราะความอยากอ่าน หรือเพื่อประโยชน์อื่น ๆ ที่มิใช่การอ่านเพราะผู้สอนสั่ง หรือการเรียนในชั้นเรียนอย่างเดียว เพื่อว่าหลังจากเรียนจบรายวิชาหรือจบการศึกษาไปแล้วผู้เรียนจะพัฒนาไปเป็นผู้อ่านที่ดีและเป็นผู้อ่านตลอดชีวิตซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างสูงสุด

2. ครูผู้สอนการอ่านแบบกว้างขวาง ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในกิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมาก ก่อนการเรียนการสอนผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงวิธีการสอนการอ่านดังกล่าวให้ผู้เรียนฟังอย่างคร่าว ๆ เนื่องจากผู้เรียนมักจะคุ้นเคยกับการสอนการอ่านแบบเร่งรัดหรือการสอนอ่านแบบแปล ผู้สอนจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปรับตนเองและเปิดใจให้ยอมรับวิธีการสอนการอ่านแบบกว้างขวาง เมื่อได้รับความร่วมมือจากผู้เรียน การเรียนการสอนจะดำเนินไปได้โดยสะดวกซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำให้การเรียนการสอนการอ่านแบบกว้างขวางประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ การช่วยผู้เรียนเลือกหนังสืออ่านนอกชั้นเรียน ผู้สอนควรอ่านหนังสือที่ปรับระดับภาษาที่มีอยู่ทั้งหมดก่อน จึงจะสามารถแนะนำผู้เรียนได้ว่าหนังสือแต่ละเล่มเป็นอย่างไรเมื่อผู้เรียนถาม ยิ่งไปกว่านั้น ผู้สอนควรมีความเสียสละและอดทนในการติดตามการอ่านของผู้

เรียนแต่ละคนนอกชั้นเรียน พร้อมทั้งให้คำแนะนำผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อกระตุ้น และส่งเสริม การอ่านของผู้เรียนให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ประการสำคัญ เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้สอนควรบูรณาการการสอนการอ่านแบบกว้างขวางกับสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและให้ความสำคัญกับรายวิชาภาษาอังกฤษยิ่งขึ้น เช่น ในชั้น การอ่านในใจด้วยตนเอง (Sustained Silent Reading) กับการสืบค้นจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet) โดยผู้สอนเสนอให้ผู้เรียนเข้าไปอ่านนิทานหรือเรื่องเล่าที่มีภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรือมีเสียงประกอบการเล่าซึ่งน่าสนใจและดึงดูดผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น โดยศึกษาเพิ่มเติมจาก Schmidt (1999b) ที่แนะนำเรื่องเล่าต่าง ๆ วารสาร หนังสือพิมพ์ ฯลฯ เกี่ยวกับการอ่านแบบกว้างขวางให้กับผู้เรียนภาษา

3. เนื้อหาสำหรับอ่านในชั้นเรียน การเลือกเนื้อหาที่จะนำมาสอนในชั้นเรียนระดับ ประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษาควรเลือกเนื้อหาที่เป็นเรื่องเล่า เช่น นิทาน ตำนาน ซึ่งมุ่งเน้น ความบันเทิงในการอ่านมากกว่าการนำเสนอเนื้อหาสาระข้อเท็จจริง ส่วนในระดับอุดมศึกษา สามารถเลือกได้ทั้งเนื้อหาที่เป็นเรื่องเล่า เช่น นิทาน ตำนาน เรื่องสั้น นวนิยาย และเนื้อหาเชิง สาระ (Expository Text) ซึ่งเป็นการอธิบายแนวความคิดหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในการสอนระยะ แรกผู้สอนควรเลือกเรื่องที่มีองค์ประกอบของเนื้อเรื่องไม่ซับซ้อนและมีระดับภาษาที่ง่ายสำหรับผู้ เรียน แล้วค่อย ๆ เพิ่มระดับภาษาให้ยากขึ้นเรื่อย ๆ หรืออาจเพิ่มทั้งความซับซ้อนของเนื้อเรื่องและ ระดับภาษาไปพร้อมกัน เพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องง่ายในระยะเริ่มต้น ซึ่งเป็นการตัด ปัญหาเกี่ยวกับความเกลียด กลัว ไม่มั่นใจในการอ่าน ในไม่ช้าผู้เรียนจะมีความมั่นใจในการอ่าน สูงขึ้นจากการค้นพบว่าตนเองก็เป็นบุคคลหนึ่งที่สามารถอ่านบทอ่านภาษาต่างประเทศได้ แล้วจะ ทำให้สามารถอ่านได้โดยล้าพั้งในระยะต่อมาในที่สุด

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำการอ่านแบบกว้างขวางไปศึกษาร่วมกับวิธีการสอนตามปกติเพื่อดูว่าจะ ช่วยให้การเรียนการสอนภาษามีประสิทธิภาพสูงขึ้นหรือไม่
2. ควรมีการนำการอ่านแบบกว้างขวางไปเปรียบเทียบกับวิธีการสอนอ่านแบบอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนการอ่านแบบกว้างขวางว่าจะสามารถพัฒนาความ สามารถของผู้เรียนได้แตกต่างจากการสอนแบบอื่น ๆ หรือไม่ อย่างไร
3. เนื่องจากการอ่านแบบกว้างขวางเอื้อประโยชน์มากมายจากสังเกตได้ผลการวิจัยที่ ประสบความสำเร็จในต่างประเทศ ดังนั้นควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านแบบกว้างขวาง

และความสามารถด้านทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะฟัง-พูด ทักษะอ่าน-เขียน (โดยการวัดผลในรูปแบบอื่น ๆ อีกนอกเหนือจากการเขียนย่อความ เช่น การเขียนเรียงความ ฯลฯ) ความรู้ทางด้านไวยากรณ์ การจดจำคำศัพท์ ปริมาณคำศัพท์ หรือการสะกดคำศัพท์ ของผู้เรียน เป็นต้น เพื่อดูว่าการอ่านแบบกว้างขวางจะส่งเสริมความสามารถทางด้านทักษะเหล่านี้ได้มากน้อยเพียงใด และอย่างไร

4. ควรนำการสอนการอ่านแบบกว้างขวางไปทดลองใช้กับนักเรียนในระดับอื่น ๆ อีก เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับอุดมศึกษา และหลักสูตรการศึกษา นอกโรงเรียน หรือการศึกษาผู้ใหญ่

5. ควรนำการสอนการอ่านแบบกว้างขวางไปใช้โดยเพิ่มระยะเวลาการทดลองเป็นทั้งภาคการศึกษาหรือทั้งปีการศึกษาเพื่อดูว่าหากเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนการอ่านแบบกว้างขวางโดยใช้ระยะเวลาเพิ่มขึ้นจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนสูงขึ้นหรือไม่

6. ควรนำการสอนการอ่านแบบกว้างขวางไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันเพื่อดูว่า การอ่านแบบกว้างขวางจะส่งผลต่อผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับใดมากที่สุด อันได้แก่ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง กลุ่มอ่อน หรือส่งผลต่อผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

7. ควรนำการสอนการอ่านแบบกว้างขวางไปทดลองใช้โดยเพิ่มตัวแปรบางตัวเข้าร่วมศึกษา เช่น ทศนคติ แรงจูงใจ ความมั่นใจ การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy) ความสนใจในการอ่าน ความคาดหวังในผลการเรียน (Expectancy in Learning) ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง (Self-directed Learning Readiness) บรรยาภาคในการเรียน เป็นต้น

8. ควรนำการสอนการอ่านแบบกว้างขวางไปทดลองใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน การเขียน หรือการอ่านและการเขียน เช่น ภาษาไทย ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน สังคมศึกษา ประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น เพื่อดูว่าการอ่านแบบกว้างขวางจะส่งผลต่อรายวิชาอื่น ๆ เช่นเดียวกับวิชาภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

9. ควรทำการทดลองโดยใช้เครื่องมือหรือวิธีวัดผลที่แตกต่างไปจากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เช่น วัดความสามารถทางการอ่านโดยการเล่าทวนเรื่อง (Story Retelling) การรายงานปากเปล่า (Oral Report) หรือการใช้เทคนิคคิดดัง (Think Aloud Technique) และวัดความสามารถทางการเขียนด้วยแบบทดสอบที่มีลักษณะแตกต่างออกไป